Πότε θα Κάνει Ξαστεριά - Νίκος Ξυλούρης

Ο **Νίκος Ξυλούρης** (Ανώγεια Ρεθύμνου, 7 Ιουλίου 1936 – Πειραιάς, 8 Φεβρουαρίου 1980), γνωστός και με το παρατσούκλι **Ψαρονίκος** ή τον τιμητικό χαρακτηρισμό **Αρχάγγελος της Κρήτης**, ήταν Έλληνας μουσικός και τραγουδιστής.

Γεννήθηκε από οικογένεια με μουσική παράδοση και πολλούς λυράρηδες. Στα οχτώ του χρόνια, όταν οι Γερμανοί έκαψαν το χωριό του, ξεριζώθηκε από τον τόπο του μαζί με τους υπόλοιπους κατοίκους, οι οποίοι μεταφέρθηκαν σε χωριό της επαρχίας Μυλοποτάμου όπου παρέμειναν μέχρι και την απελευθέρωση της Κρήτης. Αδέλφια του είναι οι επίσης γνωστοί μουσικοί της κρητικής μουσικής, Αντώνης Ξυλούρης (Ψαραντώνης) και Γιάννης Ξυλούρης (Ψαρογιάννης).

Η ανάδειξη του Ξυλούρη οφείλεται στο τραγούδι του «Ανυφαντού» και το πρόσωπο που τον ανακάλυψε και τον ανέδειξε ήταν ο διευθυντής της δισκογραφικής εταιρείας «Κολούμπια» Τάκης Λαμπρόπουλος, ο οποίος τον ηχογράφησε σε ένα γαμήλιο γλέντι στα Ανώγεια κι έστειλε την κασέτα στον συνθέτη Σταύρο Ξαρχάκο που βρισκόταν τότε στο Παρίσι, προκειμένου να ακούσει τη φωνή του Ανωγειανού Λυράρη.

Το 1971 ξεκίνησε κοινές εμφανίσεις με το Γιάννη Μαρκόπουλο στη μπουάτ "Λήδρα" και η φωνή του έγινε σύμβολο της αντίστασης. Εκείνα τα χρόνια συνεργάστηκε στενά με τον Θρακιώτη τραγουδοποιό Θανάση Γκαϊφύλλια στις μπουάτ της Πλάκας και σε συναυλίες σε όλη την Ελλάδα.

Το καλοκαίρι του 1973 τραγούδησε στο θεατρικό έργο «Το μεγάλο μας τσίρκο» με πρωταγωνιστές τον Κώστα Καζάκο και τη Τζένη Καρέζη στο θέατρο "Αθήναιον". Η μουσική ήταν του Σταύρου Ξαρχάκου.

Στην ακμή της καριέρας του, ο Νίκος Ξυλούρης αντιλήφθηκε ότι έχει καρκίνο και πιο συγκεκριμένα όγκο στους πνεύμονες με μετάσταση στον εγκέφαλο. Μετά από μεγάλο αγώνα, πολλαπλές εγχειρήσεις, ένα ταξίδι στο Memorial Hospital της Νέας Υόρκης και αρκετή ταλαιπωρία έχασε τη μάχη στο αντικαρκινικό νοσοκομείο Πειραιώς στις 8 Φεβρουαρίου 1980, σε ηλικία μόλις 43 χρονών.

Με τη φωνή και το ήθος του σημάδεψε τα χρόνια της χούντας, την αντίσταση σε αυτήν, αλλά και τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. Όπως ο ίδιος έλεγε μετά τη μεταπολίτευση, αναφερόμενος στους ανθρώπους της μουσικής βιομηχανίας "εγώ τους ίδιους ανθρώπους έβλεπα να κανονίζουν επί χούντας, τους ίδιους βλέπω και τώρα". Είναι ενταφιασμένος στο πρώτο νεκροταφείο Αθηνών.

ΥΓ. Το τραγούδι που είχε πιλεχθεί αρχικά ήταν το

Time to Say Goodbye Sarah Brightman & Andrea Bocelli

Τραγουδοποιοί: Lucio Quarantotto / Francesco Sartori

Con te partirò

Quando sono solo
Sogno all'orizzonte
E mancan le parole
Si lo so che non c'è luce
In una stanza quando manca il sole
Se non ci sei tu con me, con me

Su le finestre
Mostra a tutti il mio cuore
Che hai acceso
Chiudi dentro me
La luce che
Hai incontrato per strada

Con te partirò
Paesi che non ho mai
Veduto e vissuto con te
Adesso si li vivrò
Con te partirò
Su navi per mari
Che io lo so
No no non esistono più
Con te io li vivrò

Quando sei lontana
Sogna all'orizzonte
E mancan le parole
E io si lo so
Che sei con me, con me
Tu mia luna tu sei qui con me
Mio sole tu sei qui con me, con me
Con me, con me...

Con te partirò
Paesi che non ho mai
Veduto e vissuto con te
Adesso sì le vivrò
Con te partirò
Su navi per mari
Che io lo so
No no non esistono più
Con te io li rivivrò
Con te partirò
Su navi per mari
Che io lo so
No no non esistono più
Con te io li rivivrò
Con te partirò
Io con te

Μαζί σου θα φύγω

Όταν είμαι μόνος
ονειροπολώ στον ορίζοντα
και χάνοντ' οι λέξεις.
Ναι, το ξέρω πως δεν υπάρχει φως
σ' ένα δωμάτιο, όταν λείπει ο ήλιος,
αν δεν είσ' εκεί εσύ μαζί μου, μαζί μου.

Επάνω στα παράθυρα,
προβάλει στους πάντες η καρδιά μου
που έχεις ανάψει.
Κλείνεις μέσα μου
το φως
που συνάντησες τυχαία.

Μαζί σου θα φύγω...
Χώρες που δεν έχω ποτέ
δει κι επισκεφθεί μαζί σου,
τώρα, ναι, εκεί θα ζήσω.
Μαζί σου θα φύγω,
πάνω σε καράβια, για θάλασσες
που -εγώ το ξέρω-
δεν, δεν, δεν υπάρχουνε πιά,
μαζί σου εγώ, εκεί θα ζήσω.

Όταν είσαι μακριά
να ονειροπολείς στον ορίζοντα
κι ας χάνοντ' οι λέξεις.
Κι εγώ, ναι το ξέρω
πως είσαι μαζί μου, μαζί μου.
Εσύ, φεγγάρι μου, εσύ είσ' εδώ μαζί μου.
Ήλιε μου εσύ, είσ' εδώ μαζί μου, μαζί μου,
Μαζί μου, μαζί μου ...

Μαζί σου θα φύγω...
Χώρες που δεν έχω ποτέ
δει κι επισκεφθεί μαζί σου,
τώρα, ναι, θα τις ζήσω.
Μαζί σου θα φύγω,
πάνω σε καράβια, για θάλασσες
που -εγώ το ξέρω-
δεν, δεν, δεν υπάρχουνε πιά.
Μαζί σου εγώ, εκεί θα ξαναζήσω.
Μαζί σου θα φύγω,
Πάνω σε καράβια, για θάλασσες
που -εγώ το ξέρω-
δεν, δεν, δεν υπάρχουνε πιά
μαζί σου εγώ, εκεί θα ξαναζήσω.
Μαζί σου θα φύγω,
εγώ μ΄ εσένα !